

Sygn. akt: I C 66/19 upr.

Na rozprawie dnia 17 kwietnia 2019 r. nie stawił się pełnomocnik powoda (...) W. Zarządu (...) w W., zawiadomiony o terminie, wniósł o rozpoznanie sprawy pod jego nieobecność.

Pozwany E. P. nie stawił się, zawiadomiony w trybie rat 139 par. 1 kpc, nie złożył żadnych wyjaśnień, ani też nie żądał przeprowadzenia rozprawy w swojej nieobecności.

Odstąpiono od nagrywania na podstawie art. 157§2 KPC.

Przewodniczący ogłosił wyrok zaoczny.

Przewodniczący:

Protokolant:

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 kwietnia 2019 r.

Sąd Rejonowy w Kętrzynie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Małgorzata Kłek
Protokolant:	sekretarz sądowy Żaneta Kowalska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 17 kwietnia 2019 r. w K.

sprawy z powództwa (...) W. Zarządu (...) w W.

przeciwko E. P.

o zapłatę

powództwo oddała.

Sygn. akt I C 66/19 upr

UZASADNIENIE

Powód (...) W. Zarząd (...) w W. wniósł o zasądzenie od pozwanego E. P. kwoty 270,40 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 19.01.2018 r. do dnia zapłaty oraz kosztami procesu w tym kosztami zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu pozwu wskazano, że pozwany w dniu 04.01.2018 r. korzystał z komunikacji miejskiej nie posiadając właściwego dokumentu przewozu. Powód zobowiązał pozwanego do zapłaty kwoty 266 zł tytułem opłaty dodatkowej oraz należności przewozowej w wysokości 4,40 zł. Roszczenie stało się wymagalne z dniem 18.01.2018 r. Pozwany nie uregulował należności.

Pozwany E. P. nie stawił się na rozprawie, nie złożył odpowiedzi na pozew i nie złożył wyjaśnień w sprawie.

Sąd zważył co następuje :

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z zasadą wyrażoną w art. 6 kc ciężar udowodnienia faktu spoczywa na tym , kto z faktu tego wywodzi skutki prawne. Na gruncie prawa procesowego odpowiednikiem art. 6 kc jest przepis art. 232 kpc , zgodnie z którym strony są zobowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. W myśl przytoczonych przepisów, to na powodzie spoczywał ciężar udowodnienia faktów uzasadniających jego roszczenie. Powód winien wykazać zatem wszystkie okoliczności stanowiące podstawę żądania pozwu.

W ocenie Sądu powód nie wykazał, aby dochodzone roszczenie rzeczywiście mu przysługiwało. Powód na dowód dochodzonego pozwem roszczenia powołał odpis dokumentu – wezwanie do zapłaty nr (...) (k. 4) . Tymczasem przedłożony przez powoda dokument jest w większości nieczytelny , w szczególności nie jest w nim czytelna data przejazdu bez ważnego dokumentu przewozu, wysokość naliczonej w związku z tym opłaty ani też data , do której pozwany miał uiścić wynikającą stąd należność, nie można zatem na tej podstawie ustalić daty wymagalności roszczenia. Powód został wezwany do przedłożenia dokumentu wskazanego w pozwie jako dowód w oryginale lub czytelnym odpisie . W odpowiedzi powód poinformował (k. 18), iż nie posiada w pełni czytelnej wersji wezwania do zapłaty.

W tej sytuacji należy uznać, iż powód nie przedstawił dostatecznych dowodów na istnienie wierzytelności wobec pozwanego. Skoro zatem nie wykazano istnienia wierzytelności wobec pozwanego powództwo podlegało oddaleniu jako nieudowodnione.

Wskazać należy, iż w sprawach cywilnych nie jest rzeczą Sądu zarządzanie dochodzeń w celu uzupełnienia lub wyjaśnienia twierdzeń stron i wykrycia środków dowodowych pozwalających na ich udowodnienie jak też Sąd nie jest zobowiązany do przeprowadzenia z urzędu dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy - obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach. Od tego obowiązku nie zwalnia powoda treść art. 339 kpc.

Powód reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika procesowego, winien przejawiać staranność w wykazaniu zasadności powództwa. Brak merytorycznego zaprzeczenia jego twierdzeń przez pozwanego nie zwalniał go od wykazania podstawowych okoliczności wskazujących na zasadność żądania. Jak wskazał Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 7.11.2007 r. (II CSK 293/07), ciężar udowodnienia faktu należy rozumieć nie tylko jako obarczenie jednej ze stron procesu obowiązkiem przekonania sądu dowodami o prawdziwości swoich twierdzeń, ale również konsekwencjami zaniechania realizacji tego obowiązku lub jego nieskuteczności.

Sąd jest zobligowany do uznania twierdzeń powoda przy bezczynności pozwanego jedynie w przypadku braku wątpliwości co do zasadności pozwu. W niniejszej sprawie natomiast powód nie przedłożył dowodów dostatecznie uzasadniających jego roszczenie. W konsekwencji należało stwierdzić, że powód nie udowodnił swojego roszczenia, choć był do tego zobowiązany.

Mając na względzie wszystkie powyższe okoliczności, powództwo należało oddalić.